Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 13. Warszawa, dnia 20 maja 1934 r. **Rok XVII.**

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Prenumerata roczna 12 zł. **Cena egzemplarza 1 zł.**

Prenumeratę należy wpłacać na konto P. K. O. Nr. 30-400 „Centralna Księgowość Ministerstwa Skarbu", zaznaczając na odwrocie blankietu nadawczego „Należność za prenumeratę Dziennika Urzędowego Min. Spraw Wewn."

Adres Redakcji: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, ul. Nowy Świat 69, Wydział Org. Prawny Tel. 220-20.
Adres Administracji: Komisarjat Rządu, ul. Daniłowiczowska Nr. 1. Telef. 696-87.

TREŚĆ:

A. DZIAŁ URZĘDOWY.

I. ROZPORZĄDZENIA I ZARZĄDZENIA MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

II. OKÓLNIKI Nr. Nr. 66—68.

III. PISMA OKÓLNE.

B. PRZEDRUKI.

I. DZIENNIK USTAW R. P. Nr. Nr. 37—39.

II. MONITOR POLSKI Nr. Nr. 101 — 109.

A.

I. Rozporządzenia i Zarządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych.

126.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 8 maja 1934 r.

w sprawie utworzenia Komend Powiatowych Policji Państwowej w Śremie, Gostyniu, Obornikach Wrześni, Mogilnie i Żninie.

Na podstawie art. 17 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o Policji Państwowej w brzmieniu obwieszczenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 31 grudnia 1930 r. (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr. 5, poz. 27) zarządzam co następuje:

§ 1.

Tworzy się Komendy Powiatowe Policji Państwowej w:

1) Śremie dla powiatu śremskiego
2) Gostyniu „ „ gostyńskiego
3) Obornikach „ „ obornickiego
4) Wrześni „ „ wrzesińskiego
5) Mogilnie „ „ mogileńskiego
6) Żninie „ „ żnińskiego
7) Szubinie „ „ szubińskiego

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 maja 1934 r.

(—) *Bronisław Pieracki*
MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH

127.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 4 maja 1934 r.

w sprawie kursu specjalnego dla komendantów posterunków Policji Państwowej.

Na podstawie art. 44 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o Policji Państwowej, w brzmieniu obwieszczenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 31 grudnia 1930 r. (Dz. U. R. P Nr. 5, poz 27 z 1931 r.), zmienionego rozporządzeniami Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 573) i z dnia 7 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 740), zarządzam przeszkolenie 300 szeregowych na $2^1/_2$-miesięcznym kursie specjalnym dla komendantów posterunków Policji Państwowej przy Szkole dla Oficerów w Warszawie w terminie od dnia 1 maja do dnia 1 września 1934 r.

Program kursu, jak w zarządzeniu z dnia 16 maja 1933 r. (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 8 z dnia 20 maja 1933 r., poz. 116) w sprawie kursu specjalnego dla komendantów posterunków Policji Państwowej.

Uczniowie, którzy ukończą kurs z wynikiem dodatnim, otrzymają odpowiednie zaświadczenia.

Wyznaczenie fachowo-naukowego kierownictwa kursu oraz jego personelu, oznaczenie terminów rozpoczęcia wykładów w poszczególnych kompanjach kursu, wyznaczenie kandydatów na kurs, określenie sposobu oceny postępów w nauce, ustalenie wzoru zaświadczenia, jak również wydanie innych potrzebnych zarządzeń — powierzam Komendantowi Głównemu Policji Państwowej.

(—) *Bronisław Pieracki*
MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH

A.

II. Okólniki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych

128.

OKÓLNIK Nr. 66

z dnia 11 maja 1934 r.

o trybie postępowania przy zmianach personelu we władzach i urzędach podległych Ministerstwu Spraw Wewnętrznych — w związku ze zmianą ustawy o państwowej służbie cywilnej.

(Nr. Pers. 105-4)

Do

P. P: Dowódcy Korpusu Ochrony Pogranicza, Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszwę.

Przepisy o państwowej służbie cywilnej uległy z dniem 1 lutego 1934 r. kilku zasadniczym zmianom, dokonanym: 1) rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. w sprawie zmiany ustawy z 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 661), 2) rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663), 3) rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o ustanowieniu tabeli stanowisk we władzach, urzędach, zakładach i instytucjach państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 780) i 4) rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania

funkcjonarjuszów państwowych do grup uposażenia i automatycznego przechodzenia nauczycieli do wyższych grup uposażenia, o dodatkach lokalnych, funkcyjnych i służbowych oraz o umundurowaniu niższych funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 781).

I. W konsekwencji i w rozwinięciu zasady, wyrażonej w art. 19 ustawy o państwowej służbie cywilnej w brzmieniu, nadanem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87 poz. 737), — że stosunek hierarchiczny pomiędzy urzędnikami zależy od rodzaju stanowiska, którego obowiązki pełnią, a nie od posiadanej grupy uposażenia, skasowane zostały stopnie służbowe, natomiast nową tabelą stanowisk ustalono hierarchję stanowisk, niezależną od wysokości uposażenia, pobieranego przez urzędnika, dane stanowisko zajmującego. Wskutek tego pojęcie „mianowania na stanowisko" uległo wyraźnemu odróżnieniu od pojęcia „awansu do wyższej grupy uposażenia", przyczem tryb dokonywania awansów ustalony został odmiennie od trybu dokonywania mianowań na stanowiska. Niektóre funkcje do których pełnienia wyznaczano dotąd urzędników w trybie zwyczajnych poruczeń władzy przełożonej, zostały podniesione do godności odrębnych stanowisk, wymagających mianowania, jak np. stanowiska kierownika oddziału i wicestarosty. — Przepisy o uposażeniu praktykantów i osób, rozpoczynających służbę państwową, jako też postanowienia o górnej granicy awansów funkcjonarjuszów państwowych, usunięto z ustawy o państwowej służbie cywilnej i zamknięto je w §§ 5—7 rozporządzenia Rady Ministrów z 19 grudnia 1933 r., (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 781), przyczem przepis o wynagrodzeniu praktykantów sformułowany został jako uposażenie „osób, dopuszczonych do służby przygotowawczej na praktykę płatną", z czego wynika, że dopuszczalne jest również odbywanie służby przygotowawczej, jako praktyki bezpłatnej.

II. Utraciło moc obowiązującą postanowienie, zawarte w zdaniu drugiem ustępu 4 art. 17 ustawy o państwowej służbie cywilnej w brzmieniu, nadanem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z 7 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 737). Wskutek tego, zgodnie z art. 3 tegoż rozporządzenia, uległ uchyleniu przepis art. 30 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86), dający specjalne uprawnienia wojewodom w zakresie mianowania, przenoszenia na inne miejsce służbowe, zwalniania oraz przenoszenia w stan spoczynku podległych im funkcjonarjuszów do VIII grupy uposażenia. Pozostała w mocy zasada ogólna, że mianowanie należy do właściwej władzy naczelnej, która może je przekazać kierownikom władz, urzędów i instytucyj bezpośrednio podległych, o ile mianowanie nie zawiera awansu do wyższej grupy uposażenia, przyczem ograniczenia w tym zakresie, wydane w trybie zarządzeń porządkowych nadal obowiązują.

III. Ze względu na wyłuszczony wyżej stan prawny ustalam następujący tryb postępowania przy dokonywaniu normowanych ustawą o państwowej służbie cywilnej zmian personelu władz i urzędów, podległych Ministerstwu Spraw Wewnętrznych.

1) Określanie dla władz podległych ilości poszczególnych stanowisk, przewidzianych tabelą stanowisk (Dz. U. R. P. z r. 1933 Nr. 102, poz. 780), należy do Ministerstwa. Do Ministerstwa należy również dyspozycja wolnemi etatami władz podległych.

2) Obsada wszystkich wakujących stanowisk czy to przez funkcjonarjuszów pozostających w służbie, czy przez kandydatów zzewnątrz — wymaga zgody Ministerstwa.

3) Wybór kandydatów do służby na wszystkie stanowiska wymaga zatwierdzenia Ministerstwa. Przedstawiając wniosek o zatwierdzenie, należy przesyłać Ministerstwu wszystkie materjały, wymagane przez obowiązujące przepisy przy przyjęciu do służby.

4) Wystawianie pism, stwierdzających dopuszczenie do służby przygotowawczej (art. 12 ustawy o państw. sł. cyw.), jako też mianowanie (wystawianie pism nominacyjnych) na stanowiska II i III kategoryj oraz na stanowiska funkcjonarjuszów niższych przekazuję w myśl art. 17 ustawy o państwowej służbie cywilnej Wojewodom, Komisarzowi Rządu na m. st. Warszawę i Dowódcy Korpusu Ochrony Pogranicza, o ile mianowanie nie zawiera awansu do wyższej grupy uposażenia. Przekazuję również wymienionym władzom zawieranie i rozwiązywanie umów z pracownikami kontraktowymi.

5) Przeniesienia na inne miejsce służbowe (art. 52 ustawy o państwowej służbie cywilnej) mogą być dokonywane tylko za zgodą Ministerstwa.

6) Upoważniam .Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Dowódcę Korpusu Ochrony Pogranicza—w myśl art. 26 ustawy emerytalnej z 11 grudnia 1923 r. — do przenoszenia w stan spoczynku tych kategoryj funkcjonarjuszów, których mianowanie zostało im przekazane niniejszem zarządzeniem, oraz do rozwiązywania z nimi stosunku służbowego w wypadkach, przewidzianych w art. 58, 65, 65a, 71 i 77 ustawy o państwowej służbie cywilnej.

IV. Omówione wyżej (p. I) zerwanie związku pomiędzy hierarchją stanowisk a wysokością uposażenia (grupą uposażenia) wymaga zmiany w układzie pism nominacyjnych. Zawiązując więc stosunek służbowy w myśl art. 4 i 89 ustawy o państwowej służbie cywilnej (pierwsze mianowanie), należy „formułę mianowania" oddzielić od „formuły przyznania uposażenia" przez umieszczenie tej drugiej formuły w osobnym wierszu. Naprzykład, przy pierwszem mianowaniu na stanowisko II kategorji należy użyć wzoru:

„Mianuję Pana (ew. do odwołania) sekretarzem administracyjnym w starostwie powiatowem warszawskiem . . . .

„Przyznaję Panu uposażenie grupy X (dziesiątej)" . . . .

Gdy grupa uposażenia nie ulega przy mianowaniu podwyższeniu, wówczas druga część pisma winna mieć brzmienie: „Dotychczasowe uposażenie zasadnicze Pana według grupy . . . . pozostaje bez zmiany".

Analogiczny układ przyjąć należy w pismach, wydawanych na podstawie art. 12 ustawy o państwowej służbie cywilnej na dowód dopuszczenia do służby przygotowawczej — na praktykę płatną. Pismo to miałoby zatem treść następującą:

„Dopuszczam Pana do służby przygotowawczej na stanowiska administracyjne II kategorji. Służbę tę odbywać Pan będzie w obrębie województwa warszawskiego, rozpocznie zaś ją Pan w urzędzie wojewódzkim w Warszawie.

Na czas służby przygotowawczej przyznaję Panu uposażenie grupy XI (jedenastej) funkcjonarjuszów państwowych.

W razie wyznaczenia Pana do służby w urzędzie, położonym poza Warszawą, przysługiwać Panu będzie zwrot kosztów przejazdu i diety za czas przejazdu.

Do służby w urzędzie wojewódzkim warszawskim winien się Pan zgłosić w ciągu dni piętnastu od doręczenia niniejszego pisma".

V. W związku z powyższem uchyla się:

a) rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 25 czerwca 1924 r. w przedmiocie upoważnienia Wojewodów, Delegata Rządu w Wilnie, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Tymczasowego Wydziału Samorządowego we Lwowie do przenoszenia w stan spoczynku urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych oraz przyznawania i wymierzania uposażeń emerytalnych, pensyj wdowich i sierocych (Dz. Urz. Min.. Spraw Wewn. Nr. 2 — 6 poz. 48),

b) zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 3 grudnia 1932 r. o przekazaniu wojewodzie śląskiemu mianowania urzędników pięciu najniższych stopni służbowych i funkcjonarjuszów niższych (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 19, poz. 50) i

c) okólnik Min. Spraw Wewn. Nr. 124 z dnia 12 lipca 1930 r. w sprawie bezpłatnej służby przygotowawczej (Zbiór Zarz. Min. Spraw Wewn. str. 1001, poz. 21).

(—) Bronisław Pieracki
MINISTER

129.

OKÓLNIK Nr. 67

z dnia 14 maja 1934 r.

o podatku wojskowym, wyjaśnienie i uzupełnienie okólnika Nr. 6 z 1933 r. (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 1, poz. 7).

(Nr. Wojsk. F-8-2).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Starostów.

Uzupełniając wyjaśnienia do § 2 ustęp ostatni rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24.VIII.1931 r. o podatku wojskowym (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 697) zawarte, w okólniku Nr. 6 z dn. 2/.I 1933 r. (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 1 poz. 7) komunikuje, że na poczet obowiązkowego czasokresu czynnej służby wojskowej zalicza się również służbę wojskową w oddziałach gen. Bułak - Bałachowicza na froncie polskim.

Wobec powyższego wykaz formacyj wojskowych, wyszczególniony w powołanym wyżej okólniku uzupełnić należy punktem 12-tym, którego brzmienie jest: „Oddziały gen. Bułak-Bałachowicza na froncie polskim".

(—) Bronisław Pieracki
MINISTER

Otrzymują do wiadomości:
Ministerstwo Spraw Wojskowych
a) Departament Uzupełnień
b) Państwowy Urząd Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego
Ministerstwo Skarbu.

130.

OKÓLNIK Nr. 68

z dnia 15 maja 1934 r.

o czynszach za mieszkania funkcjonarjuszów państwowych.

(Nr. BZ. 17-19-45)

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu na na m. st. Warszawę.

W związku z wejściem w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28.I.1934 roku o opłatach za mieszkania, zajmowane przez funkcjonarjuszów państwowych w budynkach państwowych, przez Skarb Państwa wynajmowanych lub administrowanych (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 82 z 1934 roku) Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia co następuje:

1. W sprawie czynszów za mieszkania funkcjonarjuszów państwowych.

W § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28.I.1934 roku dolna granica norm opłat czynszowych od 1 m^2 została obniżona o dwa złote w każdej kategorji miejscowości.

Z powyższego bynajmniej nie wynika, by czynsze za mieszkania funkcjonarjuszów państwowych miały ulec rewizji lub ogólnej obniżce. Obniżenie czynszu może nastąpić w wyjątkowych wypadkach na prośbę zainteresowanego funkcjonarjusza państwowego, ewentualnie z urzędu, jeżeli dotychczas pobierany czynsz, pomimo zastosowania najniższej stawki według tabeli ustalonej rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 1.X.1924 roku, okazałby się niewspółmierny do wartości czynszowej odnośnego mieszkania.

Czynsze za mieszkania w barakach, suterenach i na poddaszach mogą być również obni-

żone z urzędu, jeżeli ich wartość czynszowa jest niższa od pobieranych opłat.

Do ustalenia wysokości opłat w budynkach, będących pod ogólnym zarządem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych na podstawie art. 2 p. b rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 maja 1932 r. o zniesieniu urzędu Ministra Robót Publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 479) uprawniony jest Pan Wojewoda.

2. W sprawie czynszów za mieszkania w budynkach przez Skarb Państwa wynajętych.

W budynkach przez Skarb Państwa wynajętych, podlegających ustawie z dnia 11.IV1924 roku o ochronie lokatorów (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 406), czynsze za mieszkania funkcjonarjuszów państwowych należy obliczać proporcjonalnie do czynszu płaconego przez Skarb Państwa, w stosunku do zajmowanej powierzchni.

W budynkach przez Skarb Państwa dzierżawionych, niepodlegających przepisom o ochronie lokatorów, czynsze należy obliczać na podstawie norm ustalonych w § 4 rozporządzenia Rady Ministrów.

(—) *Inż. Stawiski*
DYREKTOR DEPARTAMENTU

A.

III. Pisma Okólne Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

131.

PISMO OKÓLNE

z dnia 5 maja 1934 r.

o wysokości wynagrodzenia, wypłaconego w 1933 r. pracownikom zatrudnionym u kilku służbodawców.

(Nr. GB. 15-2-3).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Naczelnika Urzędu Spraw Mniejszości w Katowicach.

Ministerstwo podaje do wiadomości i wykonania pismo Ministerstwa Skarbu z dnia 21 kwietnia r. b. Nr. D. V. 13949/2/34 w wymienionej w nagłówku sprawie.

(—) *Hausner*
DYREKTOR GABINETU MINISTRA

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. V. 13947/2/34.
Warszawa,
dnia 21 kwietnia 1934 r.

Zał. do pisma ok Nr. GB 15-2-3.

Zawiadomienie urzędów skarbowych o wysokości wynagrodzenia, wypłaconego w 1933 r. pracownikom, zatrudnionym, w ciągu 1933 r. u więcej służbodawców.

Do

Kancelarji Prezydenta Rzeczypospolitej, Kancelarji Sejmu i Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydjum Rady Ministrów i wszystkich Ministerstw.

W związku z wykonaniem ustawy z dnia 7 listopada 1931 r. o zmianie niektórych postanowień ustawy o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 771) — Ministerstwo Skarbu, na zasadzie art. 56 ustawy o państwowym podatku dochodowym, uprasza o spowodowanie, aby we wszystkich władzach instytucjach i przedsiębiorstwach państwowych tak skomercjalizowanych jak i nieskomercjalizowanych:

1) sprawdzono którzy z pracowników, zajętych w danym urzędzie, instytucji państwowej lub przedsiębiorstwie, otrzymywali w ciągu roku 1933wyn agrodzenia (uposażenia, emerytury, wynagrodzenia za najemną pracę),

a) z innego urzędu instytucji państwowej lub przedsiębiorstwa państwowego,

b) od władz lub instytucyj samorządowych lub innych instytucyj prawno - publicznych,

c) od pracodawców prywatnych;

2) wypełniono co do osób wymienionych pod 1) druki „Zawiadomień o wysokości wypłaconego wynagrodzenia", które to druki na żądanie dostarczy najbliższy urząd skarbowy;

3) przesłano wypełnione już druki do urzędów skarbowych, miejsca zamieszkania pracowników, co do których będą wypełnione druki.

Jeżeli pracownik mieszka w miejscowości, w której jest więcej urzędów skarbowych, wypełnione druki należy przesłać do I urzędu skarbowego danej miejscowości.

W miejscowościach, w których jest więcej urzędów skarbowych, po druki zawiadomień należy się zwracać do I urzędu skarbowego danej miejscowości.

W zawiadomieniach o wysokości wypłaconego wynagrodzenia należy podawać tylko sumę wynagrodzenia, wypłaconą pracownikowi przez urząd, instytucję państwową lub przedsiębiorstwo państwowe, które wypełnia zawiadomienie.

Z uwagi na pilność sprawy uprasza się, aby druki, o których mowa, zostały wypełnione i rozesłane urzędom skarbowym w terminie do dnia 1 lipca 1934 r.

(—) *Wł. Zawadzki*
MINISTER SKARBU

132.

PISMO OKÓLNE

z dnia 5 maja 1934 r.

w sprawie regulaminu wyborczego do rad miejskich.

(Nr. SS. 33-12-11).

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem wojew. śląskiego, tarnopolskiego, poznańskiego i pomorskiego).

Na zapytanie P. P. Wojewodów w sprawie wykonania niektórych postanowień regulaminu

wyborczego do rad miejskich Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia co następuje:

1) Ponieważ w myśl § 17 ust. (1) regulaminu wyborczego do rad miejskich z dn. 3.III 1934 r. lista kandydatów winna być podpisana przez wyborców wpisanych do spisu wyborców, w myśl zaś § 13 ust. (1) wyborcy mogą dowiedzieć się o tem, kto jest wpisany do spisów dopiero w chwili wyłożenia tych spisów do przejrzenia, przeto najwcześniejszym terminem, od którego wyborcy mogą zgłaszać listy kandydatów do głównej komisji wyborczej, jest dzień 16 lub 26 licząc od dnia zarządzenia wyborów t. j. gdyby ustalono dzień głosowania na 27 maja — dzień 13 maja 1934 r.

2) O ile chodzi o postanowienie regulaminu zawarte w § 8 ust. (3), a dotyczące niedopuszczalności łączenia kandydatury na radnego z godnością przewodniczącego lub członka komisji wyborczej względnie ich zastępców,— należy je interpretować w ten sposób, iż przewodniczący lub członek komisji wyborczej względnie ich zastępcy, w razie wystawienia ich kandydatury na radnego oraz przejęcia tej kandydatury, musi być zwolniony z czynności w odnośnej komisji przez władzę, która go powołała, a to dlatego, iż stosowanie w tym przypadku przymusu sprawowania czynności w komisji pozbawiałoby tę osobę prawa wybieralności.

(—) *Korsak*
PODSEKRETARZ STANU

133.

PISMO OKÓLNE

z dnia 8 maja 1934 r.

o odstępowaniu akt w/g właściwości.

(Nr. GL 6-a-11)

Do

P. P. Dyrektorów Biur, Naczelników Wydziałów w Min. Spraw Wewnętrznych.

Zauważyłem, że poszczególne Wydziały (Biura) akta nie należące do ich kompetencji odstępują właściwym Wydziałom (Biurom) dopiero po dłuższym przeciągu czasu, nieraz po kilku tygodniach. Opóźnienie dotyczy niekiedy nawet takich aktów, z których treści jasno wynika, że zawierają one ponaglenie lub uzupełnienie sprawy, znajdującej się już w załatwieniu w innym Wydziale.

Wobec tego zwracam uwagę na § 33 Regulaminu, według którego:

a) P.P. Naczelnicy Wydziałów (Dyrektorzy Biur) obowiązani są już przy przeglądaniu i rozdzielaniu codziennej poczty zwracać uwagę na to, czy w poczcie niema aktów nie należących do kompetencji ich wydziałów (Biura);

b) tego rodzaju akta obowiązani są natychmiast odstąpić właściwemu wydziałowi z powołaniem się na odnośny punkt szczegółowego podziału czynności;

c) odnośną korespondencję załatwiają P.P. Naczelnicy Wydziałów (Dyrektorzy Biur) odręcznie, nie przydzielając jej do załatwienia referentom swego Wydziału (Biur);

d) jeżeli, czy to wskutek przeoczenia, czy też z powodu tego, że wątpliwości kompetencyjne powstały później, akt został w Wydziale (Biurze) przydzielony do załatwienia referentowi, odstąpienie tego aktu innemu Wydziałowi (Biuru) nie może być w żadnym razie dokonane decyzją referenta, lecz musi być przedłożony do aprobaty Naczelnika Wydziału (Dyrektora Biura).

(—) M. Dolanowski
PODSEKRETARZ STANU

134.

PISMO OKÓLNE

z dnia 15 maja 1934 r.

w sprawie „Święte Morza".

(AP. 2-134).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę oraz Starostów.

Liga Morska i Kolonjalna urządza co roku w dniach 29 i 30 czerwca oraz 1 lipca obchód „Święta Morza", w czasie którego przeprowadza akcję propagandową i zbiórkę publiczną na „Fundusz Obrony Morskiej".

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, przypominając pismo okólne z dnia 22 lutego b. r. (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 5, poz. 59), prosi o zarezerwowanie powyższego terminu na stałe, wyłącznie dla obchodu „Święta Morza" przez nieudzielanie pozwoleń na przeprowadzanie w tym czasie innych akcyj społecznych.

(—) *Weissbrod*
DYREKTOR DEPARTAMENTU

B.

I. Przedruki z Dziennika Ustaw R. P.

z 7 maja Nr. 37 Rok 1934

Poz. 335. Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 23 marca 1934 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wojskowych, Spraw Wewnętrznych i Opieki Społecznej o uprawianiu żeglugi i spławu na śródlądowych drogach wodnych.

Poz. 336. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 10 kwietnia 1934 r. określające warunki dobrowolnego ubezpieczenia na wypadek choroby i macierzyństwa.

Poz. 337. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu oraz Skarbu z dnia 20 kwietnia 1934 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o zasadach sporządzania bilansów, zamknięć rachunkowych i sprawozdań osób prawnych, obowiązanych do prowadzenia ksiąg handlowych.

Poz. 338. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 24 kwietnia 1934 r. o podwyższeniu wysokości emisji 5% pożyczki konwersyjnej z 1924 r.

Poz. 339. Oświadczenie Rządowe z dnia 23 marca 1934 r. w sprawie zastąpienia wyrażenia „law agent" wyrażeniem „solicitor", przy przesyłaniu do Szkocji wniosków o doręczenie lub pism rekwizycyjnych w myśl konwencji między Polską a W. Brytanją o postępowaniu w sprawach cywilnych i handlowych.

Poz. 340. Oświadczenie Rządowe z dnia 29 marca 1934 r. w sprawie złożenia dokumentów ratyfikacyjnych konwencji o ograniczeniu fabrykacji i o uregulowaniu podziału środków odurzających oraz protokółu podpisania, oraz w sprawie zgłoszenia przystąpień do powyższej konwencji.

Poz. 341. Oświadczenie Rządowe z dnia 13 kwietnia 1934 r. w sprawie wypowiedzenia przez Szwecję i Niemcy konwencji, dotyczącej uregulowania kolizyj ustawodawstw i jurysdykcji w zakresie rozwodu i rozłączenia co do stołu i łoża.

z 9 maja Nr. 38. Rok 1934

Poz. 342. Ustawa z dnia 13 marca 1934 r. w sprawie zmiany ustawy o spółdzielniach.

Poz. 343. Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 30 marca 1934 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych i Spraw Wojskowych w sprawie patentów statkowych.

Na podstawie art. 6 i 25 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o żegludze i spławie na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 266) w brzmieniu, ustalonem ustawą z dnia 18 lutego 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 215) zarządza się co następuje:

§ 1. (1) Ustanawia się przy wojewódzkich władzach administracji ogólnej w Brześciu n/B., w Krakowie, we Lwowie, w Poznaniu, w Stanisławowie, w Toruniu, w Warszawie (przy wojewodzie warszawskim) i w Wilnie komisje do przeprowadzania oględzin techniczno-sanitarnych statków i łodzi w celu sprawdzenia ich zdatności do żeglugi.

(2) Za statki i łodzie w rozumieniu ust. (1) uważa się statki i łodzie, przeznaczone do uprawiania żeglugi, to jest do przewożenia osób lub towarów albo do holowania innych statków lub łodzi.

§ 2. (1) Każda komisja składa się z czterech członków.

(2) Dwóch członków komisji, z których przynajmniej jeden powinien być obeznany z budową statków i łodzi i ich mechanizmem, wyznacza z pośród podległych jej urzędników wojewódzka władza administracji ogólnej, przy której ustanowiona jest komisja, trzeciego członka komisji wyznacza zpośród podległego personelu sanitarnego wojewódzka władza administracji ogólnej, na której obszarze działania mają być przeprowadzone oględziny statku lub łodzi, a czwartego członka komisji wyznacza Dowódca Okręgu Korpusu lub upoważniony przezeń organ. Komisji przewodniczy jeden z członków, wyznaczony przez wojewódzką władzę administracji ogólnej, przy której ustanowiona jest komisja.

(3) Dla każdej komisji wyznacza się po dwóch zastępców każdego członka. Zastępców członków komisji wyznacza się w taki sam sposób jak członków komisji.

(4) Członków komisyj i ich zastępców należy wyznaczać przedewszystkiem zpośród funkcjonarjuszów tych urzędów, na których obszarze działania większa ilość statków i łodzi obrała sobie miejsce postoju (port macierzysty) albo najczęściej się zatrzymuje w celu przezimowania, dłuższego postoju lub dokonania remontu. Powyższą zasadę stosuje się również przy wyznaczaniu miejsca urzędowania komisyj.

(5) Do udziału w pracach komisji na żądanie osób interesowanych należy powoływać rzeczoznawców nieinteresowanych w danej sprawie i niebędących funkcjonarjuszami państwowymi.

(6) Właściciel albo posiadacz statku lub łodzi bądź osoba przez niego upoważniona może być obecna przy oględzinach i składać oświadczenia i wyjaśnienia.

(7) Do przeprowadzenia oględzin i ustalenia ich wyniku wymagana jest obecność co najmniej dwóch członków komisji lub ich zastępców, wyznaczonych przez wojewódzką władzę administracji ogólnej, przy której ustanowiona jest komisja.

§ 3. (1) Właściwość komisyj ustala się jak następuje:

1) komisja przy wojewódzkiej władzy administracji ogólnej w Brześciu n/B. przeprowadza oględziny statków i łodzi, których miejsce postoju (port macierzysty) znajduje się na wodach, objętych działalnością państwowych zarządów wodnych w Augustowie, w Słonimie, w Pińsku, w Łucku i w Brześciu n/B., oraz na wodach, będących w bezpośredniej łączności z temi wodami, niepodległych innym państwowym zarządom wodnym;

2) komisja przy wojewódzkiej władzy administracji ogólnej w Krakowie przeprowadza oględziny statków i łodzi, których miejsce postoju znajduje się na wodach, objętych działalnością państwowych zarządów wodnych w Żywcu, w Krakowie, w Nowym Sączu, w Tarnowie i w Sandomierzu, oraz na wodach, będących w bezpośredniej łączności z temi wodami, niepodległych innym państwowym zarządom wodnym;

3) komisja przy wojewódzkiej władzy administracji ogólnej we Lwowie przeprowadza oględziny statków i łodzi, których miejsce postoju znajduje się na wodach, objętych działalnością podległych państwowych zarządów wodnych w Przemyślu i w Rzeszowie, oraz na wodach, będących w bezpośredniej łączności z temi wodami, niepodległych innym państwowym zarządom wodnym;

4) komisja przy wojewódzkiej władzy administracji ogólnej w Poznaniu przeprowadza oględziny statków i łodzi, których miejsce postoju znajduje się na wodach, objętych działalnością państwowych zarządów wodnych w Poznaniu, w Czarnkowie, w Bydgoszczy i w Koninie, oraz na wodach, będących w bezpośredniej łączności z temi wodami, niepodległych innym państwowym zarządom wodnym;

5) komisja przy wojewódzkiej władzy administracji ogólnej w Stanisławowie przeprowadza oględziny statków i łodzi, których miejsce postoju znajduje się na wodach, podległych państwowym zarządom wodnym w Stryju, w Stanisławowie i w Kołomyi, oraz na wodach, będących w bezpośredniej łączności z temi wodami, niepodległych innym państwowym zarządom wodnym;

6) komisja przy wojewódzkiej władzy administracji ogólnej w Toruniu przeprowadza oględziny statków i łodzi, których miejsce postoju znajduje się na wodach, objętych działalnością państwowych zarządów wodnych w Toruniu, w Chełmnie i w Tczewie, oraz na wodach, będących w bezpośredniej łączności z temi wodami, niepodległych innym państwowym zarządom wodnym;

7) komisja przy wojewódzkiej władzy administracji ogólnej w Warszawie przeprowadza oględziny statków i łodzi, których miejsce postoju znajduje się na wodach, objętych działalnością państwowych zarządów wodnych w Puławach, w Warszawie, w Wyszkowie i w Płocku, oraz na wodach, będących w bezpośredniej łączności z temi wodami, niepodległych innym państwowym zarządom wodnym;

8) komisja przy wojewódzkiej władzy administracji ogólnej w Wilnie przeprowadza oględziny statków i łodzi, których miejsce postoju znajduje się na wodach, objętych działalnością państwowego zarządu wodnego w Wilnie, oraz na wodach, będących w bezpośredniej łączności z temi wodami, niepodległych innym państwowym zarządom wodnym.

(2) Jeżeli statek lub łódź uprawia żeglugę stale lub przeważnie na obszarze, na którym nie posiada swego miejsca postoju, wówczas wojewódzka władza administracji ogólnej tego obszaru może zezwolić na przeprowadzenie oględzin przez swoją komisję. O zarządzeniu i wyniku oględzin powinna być powiadomiona wojewódzka władza administracji ogólnej właściwa według miejsca postoju statku lub łodzi.

(3) Wojewódzka władza administracji ogólnej, właściwa według obszaru, na którym statek lub łódź uprawia żeglugę stale lub przeważnie, nie posiadając tam swego miejsca postoju, może zarządzić oględziny nadzwyczajne statku lub łodzi (§ 4 ust. (4)) przez swoją komisję, jeżeli kursowanie statku lub łodzi zagraża bezpieczeństwu publicznemu. O zarządzeniu i o wyniku oględzin powinna być powiadomiona wojewódzka władza administracji ogólnej, właściwa według miejsca postoju statku lub łodzi.

§ 4. (1) Oględziny przeprowadza się:

a) przed wydaniem patentu statkowego (pierwotne);

b) w odpowiednich odstępach czasu (okresowe) i

c) nadzwyczajne.

(2) Oględziny pierwotne mają na celu zbadanie, czy statek lub łódź pod względem budowy, urządzeń i wyposażenia odpowiada wymaganiom bezpieczeństwa ruchu i porządku oraz czy nadaje się do uprawiania żeglugi na wszystkich albo tylko na określonych drogach wodnych. Statki i łodzie, wybudowane po wejściu w życie rozporządzenia niniejszego, powinny być poddane oględzinom pierwotnym przed rozpoczęciem pierwszej podróży z pasażerami lub z ładunkiem.

(3) Oględziny okresowe mają na celu sprawdzenie, czy statek lub łódź z biegiem czasu nie utraciły zdatności do żeglugi. Oględziny okresowe dla zbadania nadwodnej części kadłu-

ba, urządzeń wewnętrznych i wyposażenia przeprowadza się co pięć lat, licząc od czasu dokonania oględzin pierwotnych lub od czasu przeprowadzenia ostatnich oględzin okresowych, a co 10 lat, licząc w sposób powyżej podany, — dla zbadania podwodnych części kadłuba. Komisja, przeprowadzająca oględziny, może wyznaczać krótsze terminy do przeprowadzania oględzin okresowych, jeżeli uzna to za potrzebne ze względu na ogólny stan statku lub łodzi albo warunki ich pracy.

(4) Oględziny nadzwyczajne przeprowadza się:

1) jeżeli uruchomienie statku lub łodzi zostało uzależnione od wykonania napraw, przeróbek i uzupełnień, wskazanych przez komisję przy oględzinach pierwotnych lub okresowych;
2) jeżeli dalsze kursowanie statku lub łodzi zagraża bezpieczeństwu publicznemu;
3) na prośbę właściciela albo posiadacza statku lub łodzi albo osoby przez niego upoważnionej. Oględziny nadzwyczajne, przeprowadzone wskutek prośby właściciela albo posiadacza statku lub łodzi, jeśli na podstawie ich wyniku ustalona została zdatność do żeglugi statku lub łodzi, uważa się za okresowe; w tym przypadku termin, wyznaczony do kolejnych oględzin okresowych, odpowiednio przesuwa się.

(5) Ponadto może być zarządzony przegląd statków i łodzi na podstawie rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych z dnia 16 listopada 1932 r. wydanego w porozumieniu z Ministrami: Komunikacji i Spraw Wewnętrznych w sprawie zmian w rozporządzeniu z dnia 18 listopada 1930 r., zawierającem przepisy wykonawcze do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 sierpnia 1927 r. o rzeczowych świadczeniach wojennych (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 3, poz. 19).

§ 5. (1) W celu poddania statku lub łodzi oględzinom pierwotnym powinien właściciel albo posiadacz statku lub łodzi złożyć podanie do wojewódzkiej władzy administracji ogólnej, przy której ustanowiona jest komisja, właściwa do przeprowadzania oględzin danego statku lub łodzi. W przypadkach, określonych w § 3 ust. (2), właściciel albo posiadacz statku lub łodzi może złożyć podanie do wojewódzkiej władzy administracji ogólnej, na której obszarze statek lub łódź nie posiada swego miejsca postoju.

(2) Podanie powinno zawierać:

a) nazwę albo numer, zastępujący nazwę, oraz numer rejestracyjny statku lub łodzi;
b) imię i nazwisko lub firmę i adres właściciela albo posiadacza statku lub łodzi;
c) obrane miejsce postoju (port macierzysty);
d) rodzaj i przeznaczenie statku lub łodzi;
e) miejsce i rok budowy lub ukończenia budowy kadłuba, kotłów i maszyn napędowych;
f) miejsce i czas albo okres czasu, w którym petent życzyłby sobie przeprowadzenia oględzin.

(3) Do podania o przeprowadzenie oględzin pierwotnych powinny być dołączone dokumenty, które statek lub łódź już posiada; procz tego należy dołączyć schematyczny plan pomieszczeń, przeznaczonych dla pasażerów, jeżeli statek lub łódź służyć ma do przewozu pasażerów. Jeżeli chodzi o oględziny statku lub łodzi z własnym napędem mechanicznym i statku lub łodzi bez własnego napędu mechanicznego o nośności ponad 100 tonn, powinien być ponadto dołączony do podania techniczny rysunek statku lub łodzi w trzech rzutach i obliczenie stateczności z odpowiedniemi rysunkami.

(4) Podanie o przeprowadzenie oględzin nadzwyczajnych, określonych w § 4, ust. (4), pkt. 1 i 3, należy wnieść na 2 tygodnie przed terminem oględzin, zaproponowanem w podaniu.

§ 6. (1) Czas i miejsce przeprowadzenia oględzin wyznacza wojewódzka władza administracji ogólnej (§ 5).

(2) Oględziny powinny zasadniczo odbywać się w miejscu, w którem większa ilość statków i łodzi obrała sobie miejsce postoju albo najczęściej zatrzymuje się w celu przezimowania, dłuższego postoju lub dokonania remontu, i w taki sposób, aby nie powodowały przeszkód w pracy statku lub łodzi.

(3) Na prośbę właściciela albo posiadacza statku lub łodzi można zezwolić na oględziny w miejscu przez niego wskazanem.

(4) O czasie i miejscu oględzin powinien być powiadomiony pisemnie właściciel albo posiadacz statku lub łodzi. O czasie i miejscu nadzwyczajnych oględzin statków i łodzi (§ 4, ust. (4), pkt. 2), których dalsze kursowanie zagraża bezpieczeństwu publicznemu, powinien być powiadomiony kierownik statku lub łodzi.

§ 7. (1) Oględziny przeprowadza komisja zasadniczo wtedy, gdy statek lub łódź znajduje się na wodzie i w pełnej gotowości do ruchu. Jeżeliby zbadanie podwodnych części statku lub łodzi od wewnątrz nie było możliwe, komisja może zażądać wyciągnięcia statku lub łodzi na ląd.

(2) Oględziny podwodnych części statku lub łodzi można na prośbę petenta przeprowadzać także w stoczni podczas budowy albo naprawy statku lub łodzi.

(3) Właściciel albo posiadacz statku lub łodzi obowiązany jest okazywać komisji wszelką pomoc i wykonywać własnym kosztem niezbędne przy oględzinach roboty. Statek lub łódź mają być zawczasu doprowadzone do miejsca, wyznaczonego do przeprowadzenia oględzin, i odpowiednio przygotowane. Statki lub łodzie, przedstawione do oględzin, nie powinny być

świeżo malowane. Przy oględzinach powinien być obecny kierownik statku lub łodzi albo jego zastępca, przy oględzinach zaś statków lub łodzi z własnym napędem mechanicznym — również maszynista.

§ 8. (1) Z przeprowadzonych oględzin techniczno-sanitarnych statku lub łodzi powinien być sporządzony protokół w dwóch równobrzmiących egzemplarzach, mianowicie: z oględzin pierwotnych — według wzoru, ustalonego w załączniku Nr. 1, z oględzin okresowych i nadzwyczajnych — według wzoru, ustalonego w załączniku Nr. 2.

(2) Rubryki protokółu należy wypełniać na podstawie dokumentów statkowych, przeprowadzonych badań, pomiarów i obliczeń. W protokóle powinny być umieszczone opinje rzeczoznawców, oświadczenia właściciela albo posiadacza statku lub łodzi bądź ich pełnomocnika albo też kierownika statku lub łodzi.

(3) W protokóle zamieszcza komisja swoją opinję w formie wniosku:

a) o dopuszczenie statku lub łodzi do żeglugi bez zastrzeżeń; albo

b) o dopuszczenie statku lub łodzi do żeglugi z obowiązkiem dokonania, w oznaczonym terminie, wskazanych przez komisję napraw, przeróbek i uzupełnień; albo

c) o dopuszczenie statku lub łodzi do żeglugi pod warunkiem uprzedniego dokonania wskazanych przez komisję napraw, przeróbek i uzupełnień oraz przeprzeprowadzenia ponownych oględzin; albo

d) o niedopuszczenie do żeglugi statku lub łodzi i unieważnienie wydanego już poprzednio patentu statkowego.

(4) W protokóle powinny być zamieszczone zastrzeżenia poszczególnych członków komisji.

(5) Oba egzempalrze protokółu podpisują obecni przy oględzinach członkowie komisji, rzeczoznawcy oraz właściciel albo posiadacz lub ich pełnomocnik, albo też kierownik statku lub łodzi.

Jeden egzemplarz protokółu powinien być doręczony właścicielowi lub posiadaczowi albo kierownikowi statku lub łodzi, drugi zaś egzemplarz wojewódzkiej władzy administracji ogólnej, przy której ustanowiona jest komisja, przeprowadzająca oględziny.

(6) Protokół oględzin powinien być stale przechowywany na statku i łodzi i okazywany na żądanie organów nadzorczych.

(7) Wojewódzka władza administracji ogólnej, której komisja przeprowadziła oględziny statku lub łodzi, powinna udzielić komisji przeprowadzającej oględziny w myśl § 3, ust. (2), akta i protokóły oględzin danego statku lub łodzi.

(8) Jeżeli po przeprowadzeniu oględzin okresowych lub nadzwyczajnych komisja postanowiła przedstawić wniosek o dopuszczenie statku lub łodzi do żeglugi dopiero po wykonaniu napraw, przeróbek lub uzupełnień, które powinny być stwierdzone ponownemi oględzinami, albo wniosek o niedopuszczenie statku lub łodzi do żeglugi, wówczas należy patent statkowy odebrać i wraz z protokółem oględzin przedstawić wojewódzkiej władzy administracji ogólnej celem wydania zarządzeń w myśl § 9.

§ 9. (1) Na podstawie wyniku oględzin statku lub łodzi wojewódzka władza administracji ogólnej, której komisja przeprowadziła oględziny:

a) wydaje właścicielowi albo posiadaczowi statku lub łodzi patent statkowy bez zastrzeżeń lub z zastrzeżeniem dokonania w oznaczonym terminie wskazanych przez komisję napraw, przeróbek i uzupełnień, albo

b) uzależnia wydanie patentu statkowego od wyniku ponownych oględzin, po przeprowadzeniu wskazanych przez komisję napraw, przeróbek i uzupełnień, albo

c) odmawia wydania patentu lub unieważnia wydany poprzednio patent statkowy.

(2) Patent statkowy sporządza się na trwałym papierze koloru jasno-niebieskiego według wzoru, ustalonego w załączniku do rozporządzenia niniejszego (załącznik Nr. 3).

(3) Patent statkowy należy odebrać w razie niewykonania napraw, przeróbek i uzupełnień w terminie oznaczonym i w razie niepoddania statku lub łodzi oględzinom okresowym w przepisanym terminie.

(4) Unieważniony patent statkowy przechowuje się w aktach tego urzędu, który go wydał.

(5) Wojewódzka władza administracji ogólnej może w wyjątkowych przypadkach — na prośbę osób interesowanych — przedłużyć termin dokonania nakazanych napraw, przeróbek lub uzupełnień albo termin przedstawienia statku lub łodzi do kolejnych oględzin okresowych.

§ 10. (1) Koszty podróży i wynagrodzenie komisji obciążają właściciela albo posiadacza statku lub łodzi w następujących przypadkach:

a) w razie przeprowadzenia oględzin pierwotnych, okresowych lub nadzwyczajnych na prośbę właściciela albo posiadacza statku lub łodzi w miejscu innem niż wyznaczone przez właściwy urząd;

b) w razie konieczności powtórnego wyjazdu komisji bądź na prośbę bądź z winy właściciela albo posiadacza statku lub łodzi celem przeprowadzenia oględzin pierwotnych, okresowych lub nadzwyczajnych;

c) w razie przeprowadzenia oględzin nadzwyczajnych na prośbę właściciela albo posiadacza statku lub łodzi;

d) w razie przeprowadzenia oględzin nadzwyczajnych po wykonaniu napraw, przeróbek i uzupełnień, od których uzależniono uruchomienie statku lub łodzi.

(2) Właściciel lub posiadacz statku lub łodzi ponosi koszty podróży i wynagrodzenie rzeczoznawców, wezwanych na jego żądanie.

(3) Na pokrycie kosztów, obciążających właściciela albo posiadacza statku lub łodzi, interesowany obowiązany jest złożyć zaliczkę na żądanie właściwego urzędu.

§ 11. Patent statkowy powinien być stale przechowywany na statku i łodzi oraz okazywany na żądanie organów nadzorczych.

§ 12. (1) Statki i łodzie, dopuszczone do żeglugi na podstawie dotychczasowych przepisów, powinny być poddane oględzinom. Właściciele lub posiadacze takich statków i łodzi powinni złożyć podanie do wojewódzkiej władzy administracji ogólnej, przy której ustanowiona jest komisja (§ 3), w ciągu roku od wejścia w życie rozporządzenia niniejszego. W ciągu dalszych dwóch lat od tego terminu takie statki i łodzie powinny być zaopatrzone w patenty statkowe.

(2) Komisje przeprowadzają oględziny statków i łodzi, wymienionych w ust. (1), w sposób, określony dla oględzin pierwotnych.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od dnia ogłoszenia. Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego tracą moc obowiązującą dotychczasowe przepisy w sprawach, objętych tem rozporządzeniem *).

Poz. 344. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 21 kwietnia 1934 r. w sprawie znaczków stemplowych.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413) zarządzam co następuje:

§ 1. Znaczki stemplowe wartości 20 zł i 5 gr, sporządzone według wzorów, opisanych w obwieszczeniu Ministra Skarbu z dnia 20 czerwca 1924 r. (Monitor Polski Nr. 142, poz. 412), jak również znaczki stemplowe wartości: 20 zł, 10 zł, 25 gr, 20 gr i 10 gr, sporządzone według wzorów, opisanych w § 23 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842), mogą być używane tylko do dnia 15 lipca 1934 r. włącznie. Znaczki takie, nie użyte celem uiszczenia opłaty stemplowej, zostaną wymienione na znaczki stemplowe, będące w obiegu, w razie przedstawienia ich do wymiany w czasie od dnia 1 do 31 lipca 1934 r. Przytem mają zastosowanie §§ 90 — 93 powołanego rozporządzenia z dnia 10 października 1932 r. w brzmieniu §-u 1 (punktu 29) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 9 grudnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 103, poz. 797).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

---

*) Załączników nie przedrukowano.

Poz. 345. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 26 kwietnia 1934 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Komunikacji w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 23 marca 1928 r. o taryfie opłat za badanie zwierząt przywożonych i przewożonych z zagranicy.

z 12 maja Nr. 39 Rok 1934

Poz. 346. Ustawa z dnia 15 marca 1934 r. Ordynacja Podatkowa.

Poz. 347. Ustawa z dnia 15 marca 1934 r. o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych.

Poz. 348. Rozporządzenie Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 25 kwietnia 1934 r. o cłach wywozowych.

B.

II. Przedruki z Monitora Polskiego.

z 2 maja Nr. 101 Rok 1934

Poz. 143. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 25 kwietnia 1934 r. w sprawie utworzenia w Tomaszowie Mazowieckim ekspozytury starostwa brzezińskiego, województwa łódzkiego.

Na podstawie art. 70 i w związku z art. 108 pkt. 1 lit. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Ustanawia się w Tomaszowie Mazowieckim w powiecie brzezińskim, województwa łódzkiego, ekspozyturę starostwa brzezińskiego.

§ 2.

Obszar ekspozytury obejmuje terytorjum gminy miasta Tomaszowa Mazowieckiego.

§ 3.

Szczegółowy zakres działania ekspozytury określi Wojewoda Łódzki w drodze rozporządzenia.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 144. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 marca 1934 r. w sprawie wywłaszczenia na cele wojskowe gruntów w gminie Rudak.

z 4 maja Nr. 102 Rok 1934

Poz. 145. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 19 kwietnia 1934 r. o amortyzacji i losowaniu 4% premjowej pożyczki inwestycyjnej.

z 5 maja Nr. 103 Rok 1934

Poz. 146. Obwieszczenie Pierwszego Prezesa Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 30 kwietnia 1934 r. o wolnem stanowisku sędziego Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

z 7 maja Nr. 104 Rok 1934

Poz. 147. Obwieszczenie Ministra Komunikacji z dnia 30 kwietnia 1934 r. w sprawie badania zdolności do lotu i nadzoru technicznego nad balonami cywilnemi oraz adresów instytucyj, upoważnionych do badania zdolności i nadzoru technicznego statków powietrznych.

z 8 maja Nr. 105 Rok 1934

Poz. 148. Okólnik Ministerstwa Skarbu T. 17 z dnia 27 kwietnia 1934 r. w sprawie taryfikacji wyrobów porcelanowych z obwódkami.

z 9 maja Nr. 106 Rok 1934

Poz. 149. Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 27 kwietnia 1934 r. L. D. IV. 13106/2/34 w sprawie poświadczeń na fakturach czeskich producentów porcelany.

z 11 maja Nr. 107 Rok 1934

Poz. 150. Zarządzenie Wojewody Śląskiego z dnia 5 maja 1934 r. w sprawie ograniczenia przemysłu okrężnego na terenie gmin Brzeziny Śl., Brzozowice-Kamień, Chropaczów, Godula, Lipiny, Łagiewniki, Nowy Bytom, Nowe Hajduki, Orzegów, Piekary Śląskie, Ruda, Świętochłowice i Wielkie Hajduki w powiecie świętochłowickim.

z 12 maja Nr. 108 Rok 1934

Poz. 151. Obwieszczenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 16 marca 1934 r. w sprawie wypłacania rent z ubezpieczenia od wypadków, na wypadek inwalidztwa oraz pracowników umysłowych w stosunkach pomiędzy Polską a Niemcami.

z 14 maja Nr. 109 Rok 1934

Drukarnia Gaz. Adm. i P. P., Warszawa, Trębacka 11.